

Til Folketingets Socialudvalg!

Jeg er en 57-årig enlig kvinde der tilkendt førtidspension i 2007, efter flere års tovtrækkeri med Odense Kommune. Imidlertid er situationen den at jeg oprindeligt kommer fra Polen og "kun" har boet i Danmark i lidt over 20 år, hvorfor jeg modtager brøkpension.

Jeg får ingen pension fra min hjemland, Polen. Fra Odense Kommune får jeg godt nok et supplement i henhold til § 27 i Lov om Aktiv Socialpolitik, men den gældende lov er så upræcist formuleret at praksis er forskellig fra kommune til kommune. Odense Kommune udregner mit supplement efter at jeg skal have et månedligt rådighedsbeløb på lidt under 4000 kr. Af netop denne grund lever jeg i evig angst for at pengene ikke rækker måneden ud. Noget så simpelt som briller og alm. tandlægeundersøgelser har jeg heller ikke råd til, men må søge støtte til det i forvejen. Pga. den komplicerede ansøgningsproces kan det ofte trække ud i flere uger, selv hvis behovet er akut. På trods af at jeg er førtidspensionist, føler jeg mig behandlet som kontanthjælpsmodtager under kommunal administration. Det er i dén grad ydmygende!!

Jeg er på ingen måde i stand til at arbejde, og hvis jeg sænker mine faste udgifter, fx ved at flytte til en billigere lejlighed, vil hele besparelsen alligevel tilfalde Odense Kommune i form af en nedsættelse af mit supplement – så jeg har ingen udsigt til forbedring af min økonomiske situation. På længere sigt er det umuligt at leve for mine meget begrænsede midler uden at blive gradvist mere marginaliseret, ja nærmest falde i et deprimerende sort hul.

Desuden vil jeg nævne at velfærdsminister Karen Jespersen samt Vivi Kier, Marianne Jelved og Mette Frederiksen i forvejen kender til min sag - de to sidstnævnte har begge meddelt mig at de ønsker en lovændring på området, mens velfærdsministeren i sit svar til mig skriver følgende:

"Jeg har noteret mig dine synspunkter, men jeg kan oplyse, at der ingen aktuelle planer er om at ændre reglerne."

Derudover finder jeg det bemærkelsesværdigt at Socialudvalget allerede i 1998 fik en henvendelse vedr. optjeningsprincippet i pensionsloven. Ifølge henvendelsen var optjeningsprincippet udtryk for diskrimination af indvandrere. I en kommentar af 15.10.1998 skrev daværende socialminister Karen Jespersen at *"princippet bygger på en forudsætning om, at den danske pension suppleres med pension fra et andet (tidligere) bopælsland."*

Imidlertid er situationen den at jeg (ligesom de fleste polske brøkpensionister i Danmark) ikke modtager pension fra Polen. Min sag har været under behandling i næsten et år, og selv *hvis* jeg får tilkendt førtidspension fra Polen, vil beløbet ikke være meget større end 500 DKK pr. måned, som vil blive modregnet i mit supplement fra Odense Kommune.

Ligeledes skrev den daværende socialminister i samme kommentar, at optjeningsprincippet ikke diskriminerer udlændinge i forhold til danskere, da de samme regler gælder for alle med bopæl i Danmark, uanset nationalitet. Men i virkelighedens verden rammer reglerne primært udlændinge fra lande der økonomisk set på ingen måde kan sammenlignes med Danmark. Deres evt. supplementer fra tidligere bopælslande vil aldrig kunne supplere en brøkpension op til niveauet for fuld dansk pension. Brøkpensionister straffes i realiteten på livstid, blot fordi de er syge, og fordi de er en overset gruppe i samfundet, som de færreste kender til.

Jeg er klar over at Socialudvalget ikke kan gå ind i enkeltsager, men jeg håber at min henvendelse vil skabe fokus på brøkpensionisters vilkår, samt få udvalget til at overveje en lovændring på området, så lovgivningen bliver mere human og mere præcis, så alle kommuners praksis bliver ens – og så lovgivningen kommer til at bygge på fakta, og ikke som nu på forudsætninger.

Med venlig hilsen
Anna Poulsen